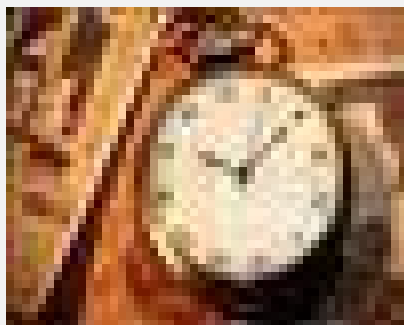

مرگ "محمد ولی خان سیددار تنکانی" از سیاستمداران مشهور دوران مشروطه (1305 ش)

محمودلی خان خلعتبری معروف به سپهدار تنکابنی در حدود سال 1225 ش (1364 ق) در یکی از روستاهای اطراف تنکابن به دنیا آمد و پس از فراگیری دروس ابتدایی، وارد کارهای نظامی گردید. وی مراحل ترقی را به سرعت پیمود و در زمان مظفرالدین شاه، با تقدیم پیش‌<کشی قابل ملاحظه<؛ و وزیر گمرک شد. محمد ولی خان در طی سالیان متمادی پست‌<های متعددی از قبیل حکمرانی گیلان، اردبیل و مشکین شهر را به عهده گرفت و از طرف مظفرالدین شاه، لقب سپهدار اعظم را دریافت کرد. وی همچنین مدتی حاکم تهران بود و بر آزادی‌<خواهان خشونت زیادی روا داشت. سپهدار هنگام مشروطه از رجال مستبد و خودکامه به شمار می‌<رفت و با آزادی و مشروطیت دشمنی داشت به طوری که با شنیدن نام مشروطه، حالش دگرگون می‌<شد. وی که برای سرکوبی شورش آذربایجان راهی این خطه شده بود، وقتی که نتوانست کاری از پیش ببرد، راهی گیلان گردید و انجمن عدالت را تشکیل داد. سپهدار در حالی که در ابتدا از طرفداران محمدعلی شاه بود، پس از چندی قصد فتح تهران نمود و پس از فتح پایتخت و خلع پادشاه، شخص اول ایران شد. وی پس از مدتی صدر اعظم احمد شاه گردید و همزمان وزارت جنگ و داخله را بر عهده داشت. سپهدار پس از سه بار نخست‌<وزیری و در حالی که لقب سپهسالار اعظم را هم یدک می‌<کشید، مدتی والی آذربایجان بود تا اینکه در کودتای اسفند 1299 ش در زمره توقیف شدگان قرار گرفت و مدتی را در زندان گذراند. وی در سال‌<های آخر عمر به عنوان یک رَجُل برجسته در مراسم‌<ها حضور می‌<یافت تا اینکه بابت مالیات املاک وسیع خود، مبالغ هنگفتی بدهکار شد. سپهدار که هرگز سختی ندیده و عمری زیر بار این حرف‌<ها نرفته و کسی از او مطالبه مالیات نکرده بود، چون عرصه را بر خود تنگ دید در 27 تیر 1305 ش در هشتاد سالگی با اسلحه کمربندی‌<اش خودکشی کرد و در امامزاده صالح تجریش به خاک سپرده شد. وی مردی بسیار متهور، تندخو، فاقد نظم و ترتیب، متعدی، مستبد، خودرایی، جاه طلب، لجوج و کینه‌<توز و حریص در جمع آوری اموال به خصوص املاک، بوده است. سپهسالار، بزرگ‌<ترین ملاک زمان خود بود و بیش از هزار نفر نوکر و سوار و خدمه داشت که همه از او تأمین می‌<شدند.

آمریکا که می‌خواست با به اجرا گذاشتن برخی اصلاحات به اصطلاح مردمی، رفاه ملت ایران را به ظاهر تأمین کند، به دنبال مهره سرسپرده‌ای بود که اهداف آن‌ها را در ایران به اجرا درآورد. علی‌امینی گزینه مناسبی بود که توسط آمریکا به شاه تحمیل شد. امینی در طول صدارت ۱۴ ماهه‌اش، حلقه به گوشه خود را به آمریکا ثابت کرده و می‌خواست نقشه‌های ارباب خود را در ایران به اجرا درآورد. شاه که یک‌هفته تازی‌امینی را در کشور بر نمی‌تافت در سفر غیرمتعارف ۴۵ روزه‌ای که به آمریکا داشت، موافقت اربابان برای برکناری امینی و اجرای برنامه‌های آمریکا توسط خودش را خواستار شد. به این ترتیب امینی در ۲۷ تیرماه ۱۳۴۱ از نخست وزیری کنار رفت و از این پس طرح لوایح شش‌گانه که آغازی برای انقلاب سفید شاه بود، مطرح گردید. پس از برکناری علی‌امینی، با موافقت آمریکا، مهره مطیع و سرسپرده دیگری به نام اسدالله علم به نخست وزیری رسید.

بذیریش رسمی قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت از سوی جمهوری اسلامی ایران (۱۳۶۷ ش)

صفحه 111

مسأله ادغام نیروهای انتظامی از طرف وزارت کشور و نمایندگان مجلس به منظور برقراری هرچه بهتر امنیت در داخل کشور و مرزها، جلوگیری از صرف هزینه‌ها؛ های اضافی و تداخل وظایف، مسئولیت‌ها؛ و مأموریت‌ها؛ مشابه، مطرح و به طور جدی دنبال شد. سرانجام، قانون ادغام نیروهای انتظامی شامل شهربانی، ژاندارمری، کمیته انقلاب اسلامی و پلیس قضایی در 27 تیرماه 1369 از تصویب مجلس شورای اسلامی گذشت و در 2 مرداد 1369 به تصویب و تنفیذ شورای نگهبان رسید. پس از گذشت شش ماه، ادغام نیروهای انتظامی سابق آغاز شد و نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران، در دوازدهم فروردین سال 1370، در پی تأیید مقام معظم رهبری فرمانده کل قوا، به منصفه ظهور رسید. نیروی انتظامی که به اختصار، ناجا نامیده می‌شود، در طول سال‌ها؛ های فعالیت خود، خدمات ارزنده؛ ای در راه استقرار نظم و امنیت جامعه، مقابله و مبارزه قاطع و مستمر با هرگونه آشوب و خرابکاری، حراست از اماکن و شخصیت‌ها؛، مراقبت و کنترل مرزهای جمهوری اسلامی و مبارزه با اوباش، اشرار و... از خود نشان داده و صدها شهید و هزاران زخمی در این راه، تقدیم نموده است.

ارتحال فقیه جلیل و عارف واصل آیت‌الله سیدرضا بهاءالدینی" (1376 ش)

آیت‌الله سیدرضا بهاءالدینی در 9 فروردین 1287 ش برابر با عید غدیر 1327 ق در قم به دنیا آمد. وی از 19 سالگی در حوزه درس آیت‌الله شیخ عبدالکریم حائری یزدی شرکت جست و مورد لطف استاد قرار گرفت. آیت‌الله بهاءالدینی پس از رحلت استاد، در درس حضرات آیات: سیدصدرالدین صدر، سید محمد حجت کوه‌کمره؛ ای، سید محمد تقی خوانساری و سید حسین بروجردي حاضر شد و در 25 سالگی اجازه اجتهاد گرفت. ایشان همزمان با پشت سر گذاردن دروس سطح و ورود به درس خارج، خود تدریس سطوح را آغاز کرد و پس از کسب مدارج بالاتر، حلقه درس خارج خود را تشکیل داد. ایشان از آن پس به مدت بیش از پنجاه سال، به تدریس و تربیت طلاب در حوزه علمیه قم مشغول شد و تنها در اواخر عمر به دلیل کسالت و بیماری، از آن باز ماند. آیت‌الله بهاءالدینی، از نمونه‌های روحانیان زاهد و عامل بود؛ به نماز شب و رعایت جزئیات مسائل اخلاقی پایبندی بسیار داشت و از علاقمندان عالمان آزاده به شمار می‌رفت. ایشان شیفته کسانی همچون آیت‌الله سیدحسن مدرس بود و حتی با حالت بیماری نیز زیارت قبر او در کاشمر را از یاد نمی‌برد. این عارف سترگ، در تحمل مصائب و سختی‌ها؛ صبور بود و به خواندن قرآن و ادعیه شوق فراوان داشت. به دفاع از حریم ایران اسلامی اهمیت فوق‌العاده؛ داد و به همین خاطر، علی‌رغم کهولت سن و رنج بیماری، چندین بار در زمان جنگ در جبهه‌ها؛ حضور یافت و با نفس رحمانی خود، روحیه بخش رزمندگان اسلام گردید. همچنین کتاب‌های سلوک معنوی و نردبان آسمان از جمله آثار ایشان می‌باشند. در اواخر عمر معظم‌له، سمیناری برای بزرگداشت شخصیت عرفانی، اخلاقی و علمی آیت‌الله سیدرضا بهاءالدینی برپا شد و در آن، از این عالم بزرگ تجلیل به عمل آمد. سرانجام این فقیه عارف پس از 89 سال زندگی زاهدانه، در بیست و هفتم تیرماه 1376 ش برابر با دوازدهم ربیع‌الاول 1418 ق در قم درگذشت و در مسجد بالاسر حضرت معصومه(س) به خاک سپرده شد.

سازمان ملل که از حدود چهارصد نفر از 25 ملیت مختلف تشکیل شده بود، در دو کشور مستقر شدند.